

PROPUNERI DE MODIFICARE A CODULUI DE PROCEDURA FISCALA

Nr. Crt.	Text de lege propus spre modificare	Forma actuala	Forma propusa spere modificare	Explicații
1.	Se propune modificarea Art.1 alin. 2	(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.	(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel. <i>Prin venituri ale bugetului general consolidat in sensul prezentei legi se înțelege veniturile bugetare determinate conform legislației finanțelor publice.</i>	Modificarea propusa are ca scop clarificarea noțiunii de „venituri ale bugetului general consolidat pentru a evita continuarea apariției în practică a unor situații în care se încearcă de către unele organisme de stat sau ale administrației publice locale să procedeze la stabilirea de obligații în sarcina altor subiecte de drept cu care se află în raporturi de natură contractuală.
2.	Se propune inserarea art.1 alin. 2¹		<i>(2¹) Prezentul cod nu se aplica administrării sumelor ce constituie venituri ale bugetului general consolidat ce sunt clasificate ca venituri nefiscale potrivit legii bugetare anuale, cu excepția executării lor silite”.</i>	Modificarea propusa are ca scop, pe de o parte, clarificarea sferei de aplicare a Codului de procedura fiscala, in sensul de a evidenția ca acesta nu se aplica veniturilor bugetare nefiscale, fiind ocazionată de motivele incluse la pct. 1 de mai sus, dar și consacrarea unei excepții cu privire la aplicabilitatea Codului de procedură fiscală asupra unor astfel de sume în privința procedurii executării silite, pentru ca aceste organe și societăți comerciale ale statului să nu fie puse în situația de a proceda la executare silită prin intermediul executorilor judecătorești.

3.	<p style="text-align: center;">Se propune modificarea Art. 47</p>	<p>Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale (1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desființat în condițiile prezentului cod. (2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul cailor administrative de atac.</p>	<p><i>Modificarea, revocarea, desființarea sau anularea actelor administrative fiscale</i> <i>(1) Actul administrativ fiscal poate fi revocat, modificat, desființat sau anulat în condițiile prezentului cod.</i> <i>(2) Actul administrativ fiscal poate fi oricând revocat de către organul fiscal emitent sau de către organul ierarhic superior al acestuia, cu excepția cazurilor în care acesta a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, iar prin revocarea sa s-ar aduce atingeri drepturilor sau intereselor legitime ale contribuabilului sau ale celorlalte persoane ce sunt subiecte ale raportului juridic fiscal potrivit art. 17, altele decât statul și unitățile sale administrativ-teritoriale. În situațiile în care actul administrativ fiscal nu mai poate fi revocat, organul fiscal este îndreptățit să ceară anularea acestuia în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.</i> <i>(3) Modificarea actului administrativ fiscal poate fi dispusă în conformitate cu dispozițiile art. 42.</i> <i>(4) Actul administrativ fiscal poate fi anulat prin decizia de soluționare a contestației emise în condițiile Titlului XI sau prin hotărâre judecătorească, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.</i> <i>(5) Actul administrativ fiscal poate fi desființat prin decizia de soluționare a contestației emise numai în condițiile Titlului XI.</i></p>	<p>Textul propus urmărește clarificarea regimului juridic al actului administrativ din perspectiva evenimentelor care pot interveni pe durata existenței acestuia. Astfel, este reglementată instituția revocării, unde trebuie credem în plus reliefată irevocabilitatea actelor administrativ-fiscale care produc drepturi pentru contribuabil, în măsura în care au intrat civil și au produs efecte juridice, soluția propusă fiind în acord cu cea din legea contenciosului administrativ. Spre deosebire de soluția ANAF din proiectul de modificare care privește la acest articol, prezenta soluție propune să nu fie prevăzut niciun alt moment limită în timp din perspectiva revocabilității, instituția fiind astfel menită să permită organelor fiscale să aibă o bază legală să procedeze la revocare și după contestarea actelor respective, dacă au constatat că a intervenit o eroare, pentru a nu continua un litigiu doar pentru că a început. De asemenea, se propune clarificarea regimului modificării actului administrativ, dar și al anulării acestuia și respectiv al desființării sale, cu ocazia soluționării contestației fiscale, fiind deci corelat textul cu cel referitor la soluțiile ce pot fi date în această privință, potrivit pct. 34 de mai sus.</p>
4.	<p style="text-align: center;">Se propune introducerea Art. 47¹</p>		<p>ART. 47¹ <i>Revocarea actelor administrative fiscale accesorii sau subsecvente</i> <i>(1) Anularea sau desființarea totală sau parțială</i></p>	<p>Soluția propusă este menită într-o manieră similară celei din proiectul ANAF să reglementeze regimul juridic al actelor subsecvente și accesorii celor anulate,</p>

			<p><i>cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrativ fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage nulitatea actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau subsecvente chiar dacă, chiar dacă aceste acte administrativ fiscale accesorii sau subsecvente au devenit definitive in sistemul cailor administrative sau judiciare de atac.</i></p> <p><i>(2) In acest sens, organul fiscal emitent din oficiu sau la cererea contribuabilului va emite un nou act administrativ fiscal prin care va revoca actele administrativ fiscale accesorii sau subsecvente, iar in caz de refuz, contribuabilul poate solicita nulitatea acestora direct in fata instanței de judecata, in condițiile legii contenciosului administrativ.</i></p>	<p>dar propune să fie înlăturate inclusiv efectul actelor definitive în sistemul căilor judiciare de atac (altfel, se va ajunge la soluții contradictorii). În plus, propune și o procedură de înlăturare a efectelor acestor acte, întrucât o simplă declarație în acest sens nu este suficientă în sistemul de drept, atât timp cât nu intervine un act al unui organ declarat competent de către lege să constate un astfel de efect, soluția de bază propusă fiind tot cea a revocării, o cale simplă de a restabili legalitatea. De asemenea, dacă organul fiscal nu se conformează obligației legale ce îi revine de a înlătura actul nelegal, atunci este consacrat dreptul contribuabilului de a recurge la justiție pentru protecția dreptului său.</p>
5.	<p>Se propune modificarea Art.70 alin. 2</p>	<p>(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.</p>	<p>(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare <i>înscrisuri</i> suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii de la contribuabil a <i>înscrisurilor</i> solicitate. <i>Această prelungire a termenului de soluționare a cererii nu se aplică în situațiile în care soluționarea cererii se face în urma unei inspecții fiscale.</i></p>	<p>Textul propus vizează pe de o parte înlocuirea noțiunii de informații cu cea de înscrisuri, întrucât informațiile nu constituie probe, ci doar înscrisurile având valoare probatorie. Pe de altă parte, se propune introducerea unei excepții de la posibilitatea prelungirii termenului de soluționare a cererii, în cazurile în care soluționarea cererii are loc ca urmare a unei inspecții fiscale, întrucât în cadrul inspecției fiscale, organul fiscal poate solicita toate documentele relevante, nefiind necesară prelungirea suplimentară a termenului de soluționare a cererii pentru aducerea la îndeplinire a unei proceduri pe care organul fiscal o derulează în scopul însuși al soluționării acesteia.</p>

6.	<p>Se propune modificarea art.86 alin.1</p>	<p>Decizia de impunere (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.</p>	<p>Decizia de impunere (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica, <i>în urma unei inspecții fiscale</i>, baza de impunere.</p>	<p>Textul propus consacra obligativitatea emiterii unei decizii de impuneri doar ca urmare a unei inspecții fiscale, pentru a evita situatiile destul de des întâlnite în practica unor autorități ce aplică actul normativ (îndeobște cele locale și cele ale Casei de Asigurări de Sănătate), care emit decizii de impunere fără niciun fel de verificări, după care atunci când fac verificări, constată că cele constatate în decizia de impunere nu au fundament.</p>
7.	<p>Art. 92 alin. 2</p>	<p>(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.</p>	<p>(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa între momentul începerii inspecției fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale <i>sau a expirării termenului legal de finalizare a inspecției fiscale, după caz.</i></p>	<p>Modificarea propusă este menită a asigura eficientizarea acțiunilor de inspecție fiscală, astfel încât organele de inspecție fiscală să fie conștiente că, atunci când au depășit termenul legal de finalizare a inspecției fiscale (cea ce implică totuși posibilitatea de suspendare sau prelungire a acestuia, în condițiile legii), reîncepe să curgă termenul prescripției de a stabili obligații suplimentare. De altfel, soluția se impune cu atât mai mult cu cât prevederea legală actuală - care face referire la momentul emiterii deciziei de impunere ca data limită de suspendare a inspecției fiscale – dă posibilitatea organului fiscal să emită atunci când dorește decizia de impunere, chiar dacă în acest fel ar fi prelungit termenul legal de finalizare a inspecției fiscale, pentru care nu există nicio consecință de ordin procedural în lege.</p>

8.	Se propune introducerea Art. 92 ¹		Art. 92¹ Prescripția specială <i>Prescripția înlătură răspunderea oricâte întreruperi sau suspendări ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 91 este depășit cu încă jumătate.</i>	Având în vedere că prescripția este regula iar imprescriptibilitatea este excepția, se impune reglementarea unei instituții a prescripției speciale, similare celei din dreptul penal, pentru că altfel, mai ales în contextul modificărilor propuse de ANAF în privința instituției prescripției, se va ajunge ca răspunderea fiscală să fie mai drastică decât cea din dreptul penal, putând deveni imprescriptibilă.
9.	Se propune introducerea unui alin. 4 al art. 102		<i>(4) Nerespectarea cerințelor legale referitoare la conținutul sau comunicarea avizului de inspecție fiscală atrage nulitatea actelor de inspecție fiscală.</i>	Modificarea propusa are ca scop reglementarea sancțiunii ce intervine în cazul nerespectării cerințelor legale privitoare la avizul de inspecție fiscală
10.	Se propune introducerea art. 104 alin.1 - alin. 1 – 4 urmând a fi renumerotate -		<i>(1) Data începerii inspecției fiscale este data înregistrării acesteia în registrul unic de control și această dată nu poate depăși cu mai mult de 5 zile lucrătoare data menționată în avizul de inspecție ca dată de începere a inspecției fiscale, sub sancțiunea emiterii unui nou aviz de inspecție fiscală.</i>	Modificarea propusa are ca scop reglementarea noțiunii de „data începerii inspecției fiscale” precum și sancțiunea în cazul nerespectării acesteia. În varianta actuală data începerii inspecției fiscale este doar cea menționată din aviz, care este cea la care ar trebui să înceapă inspecția, iar nu și cea efectivă a începerii inspecției fiscale. În plus, reglementarea sancțiunilor pentru nerespectarea acesteia este absolut necesară, date fiind implicațiile pe care inspecția fiscală le produce asupra contribuabililor din perspectiva pregătirii și derulării sale.
11.	Se propune introducerea în art. 104 a alin. 4 ¹		<i>(4¹) Conducătorul inspecției fiscale poate decide la propunerea organelor de inspecție fiscală care efectuează inspecția fiscală suspendarea acesteia când este îndeplinită una</i>	Modificarea propusa are ca scop stabilirea prin lege a cazurilor de suspendare a inspecției fiscale pentru a putea fi clarificate totodată și consecințele

			<p>dintre următoarele condiții și numai dacă neîndeplinirea acestora împiedică finalizarea inspecției fiscale:</p> <p>a) pentru efectuarea unuia sau mai multor controale încrucișate;</p> <p>b) pentru remedierea unor deficiențe constatate în timpul inspecției fiscale și care au făcut obiectul unei "dispoziții privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală";</p> <p>c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;</p> <p>d) pentru efectuarea unei expertize conform Codului de procedură fiscală;</p> <p>e) pentru efectuarea de cercetări specifice pentru identificarea unor persoane fizice sau stabilirea realității unor tranzacții;</p> <p>f) la solicitarea scrisă a contribuabilului ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de echipa de inspecție fiscală, care conduce la imposibilitatea continuării inspecției fiscale. Pe parcursul unei inspecții fiscale contribuabilul poate solicita suspendarea acesteia, doar o singură dată;</p> <p>g) pentru solicitarea unor informații suplimentare de la autoritățile fiscale similare din alte state membre ale Uniunii Europene sau din state cu care România are încheiate convenții internaționale pentru schimburi de informații în scopuri fiscale;</p> <p>h) pentru elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer în cazul contribuabililor care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate;</p> <p>i) la propunerea direcției generale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală care coordonează activitatea de inspecție fiscală, pentru valorificarea unor informații rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală, primite de la alte instituții ale statului sau de la terți</p>	<p>acestora în vederea evitării prelungirii sine die a inspecției fiscale.</p>
--	--	--	---	--

12.	Se propune introducerea in art. 104 a alin.4²		<i>(4²) Nu se poate suspenda inspecția fiscală în mod succesiv pentru motive care existau la data unei suspendări anterioare și care erau sau ar fi trebuit să fie cunoscute organelor de inspecție fiscală.</i>	Modificarea propusă are ca scop evitarea abuzurilor ce pot apărea pe parcursul desfășurării inspecției fiscale prin folosirea succesivă a unor cauze de suspendare a inspecției fiscale, deși acestea cauze existau și la data unei suspendări anterioare.
13.	Se propune modificarea Art. 104 alin. 5	(5) Condițiile și modalitățile de suspendare a unei inspecții fiscale se vor stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin ordin comun al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului internelor și reformei administrative, în cazul inspecțiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevăzute la art. 35, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.	(5) <i>Procedura de suspendare</i> a unei inspecții fiscale se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin ordin comun al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului internelor și reformei administrative, în cazul inspecțiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevăzute la art. 35, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.	Modificarea propusă are ca scop corelarea art. cu 104 alin. 5 cu modificările propuse la art. 104 alin. 4 ¹
14.	Se propune introducerea in art. 104 a alin.6		<i>(6) Decizia de suspendare a inspecției fiscale va respecta cerințele de fond și de formă pentru emiterea actului administrativ-fiscal și va fi comunicată contribuabilului, putând fi contestată potrivit art.205.</i>	Modificarea propusă are ca scop clarificarea regimului juridic al actelor de suspendare a inspecției fiscale.
15.	Se propune introducerea in art. 104 a alin.7		<i>(7) Suspendarea inspecției fiscale va dura până la îndeplinirea condiției pentru care ea fost suspendată, dar nu mai mult de: a) 3 luni, în cazurile prevăzute de alin.4 lit.a)-c) b) 6 luni, în cazurile prevăzute de alin.4 lit.d)-f) c) 9 luni, în cazurile prevăzute de alin.4 lit.g)-i)</i>	Modificarea propusă are ca scop stabilirea unor limite precise ale procedurii suspendării inspecției fiscale în vederea eliminării cazurilor de prelungire sine die a acesteia.

16.	Se propune introducerea in art. 104 a alin.8		<i>(8) Organul fiscal va relua in maximum 3 zile procedura de inspectie fiscala ulterior incetării suspendării ca efect al încetării cauzei care a determinat-o sau la expirarea duratei maxime de suspendare prevăzute de lege. Contribuabilul va fi îndreptăţit sa conteste orice întârziere a organului fiscal de a relua procedura de inspectie fiscala ulterior încetării suspendării.</i>	Modificarea propusa are ca scop reglementarea regimului juridic al reluării inspectiei fiscale după suspendare.
17.	Se propune modificarea Art. 107 alin.2	(2) La încheierea inspectiei fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspectiei fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspectie fiscală.	(2) La încheierea inspectiei fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului <i>proiectul de raport de inspectie fiscala incluzând</i> constatările si consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspectiei fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspectie fiscală.	Modificarea propusa are ca scop stabilirea modalității/instrumentului practic prin care organul fiscal are obligația prezentării constatărilor inspectiei fiscale, pentru a da mai multă eficiență acestei instituții importante, care, din păcate, azi este în practică o simplă formă goală, deși are o importanță deosebită în raporturile organ fiscal - contribuabil (dacă ar fi utilizat cu bună credință și cu dorința de a produce efecte, ar putea preveni multe dintre litigiile care apar în practică).
18.	Se propune modificarea Art. 107 alin. 4	(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.	(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale <i>in termen de 3 zile lucrătoare de la primirea proiectului de raport de inspectie fiscale.</i>	Modificarea propusa are ca scop asigurarea posibilității efective de a formula puncte de vedere in practica, iar nu doar consacraarea unui drept iluzoriu și teoretic, astfel cum este cazul actualei reglementări și practicii organelor fiscale.

19.	Se propune modificarea Art. 109 alin.1	(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factic și legal.	(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factic și legal <i>și care va conține și argumentarea în fapt și în drept a răspunsului organului fiscal la punctul de vedere scris formulat de contribuabil potrivit art. 107 alin.2.</i>	Modificarea propusa are ca scop asigurarea caracterului efectiv și practic al punctului de vedere formulat de contribuabil, astfel încât acesta să nu rămână o simplă formalitate, așa cum este din păcate astăzi.
20.	Se propune modificarea Art. 114 alin. 6	(6) Cererea poate fi depusă în termen de 1 an de la data plății sub sancțiunea decăderii.	(6) Cererea poate fi depusa <i>în cadrul termenului de prescripție.</i>	Acest text este menit să consacre dreptul contribuabilului de a se bucura de bunurile sale, indiferent de unele erori comise, în cuprinsul termenului de prescripție, soluția fiind firească prin raportare la cea prevăzută de cod cu privire la instituția restituirii sumelor de la buget.
21.	Se propune modificarea Art. 124 alin.1	Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget (1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobânda din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.	Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget (1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobânda din ziua următoare expirării termenului prevăzut <i>de art. 117 alin. (2) sau de art. 70 ori de alte dispoziții legale</i> , după caz, <i>până la data stingerii prin oricare din modalitățile prevăzute de lege.</i> Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.	Soluția propusă este menită să reliefeze faptul că este posibil să existe și alte acte normative care să prevadă un regim specific cu privire la restituirea sumelor de la buget decât cele prevăzute de textele legale din Codul de procedură fiscală menționate în prezent de acest articol.
22.	Se propune introducerea Art. 124 alin.1¹		<i>(1¹) Dobânzile se datorează de la data soluționării negative sau, după caz, a expirării termenului legal de soluționare a unei cereri de rambursare sau de restituire a unor sume de la buget și până la data stingerii lor prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, și în ipoteza în care aceasta cerere a fost soluționată</i>	Soluția propusă este menită să clarifice încă o dată, pentru ca față de argumentele utilizate în practică uneori de organele fiscale o astfel de clarificare este necesară, că în cazul în care organul fiscal soluționează negativ o cerere de restituire/rambursare iar ulterior acest

			<i>negativ de catre organele fiscale sau, dupa caz, nu a fost solutionata in termen legal, iar ulterior a fost constatat in mod irevocabil caracterul nejustificat al acestui refuz sau al tăcerii.</i>	refuz este declarat nelegal, dobânzile se datorează de când a fost sau trebuia soluționată cererea.
23.	Se propune introducerea Art.124 alin.1²		<i>(1²) Dobânzi se datorează pentru fiecare zi și în cazul în care au fost stabilite obligații fiscale în sarcina contribuabilului și acestea s-au stins prin orice modalitate prevăzută de lege, în ipoteza în care ulterior actele administrativ-fiscale în baza cărora acestea au fost stabilite au fost anulate în mod irevocabil, urmând a fi calculate de la data la care aceste obligații fiscale au fost stinse prin orice modalitate prevăzută de lege și până la data plății efective a sumelor respective sau a stingerii acestora prin orice altă modalitate prevăzută de lege.</i>	Soluția propusă este menită să reliefeze o regulă similară celei de la pct. ... de mai sus în privința sumelor achitate de contribuabil sau stinse de organul fiscal prin orice modalitate legală cu titlu de impozite, taxe și contribuții suplimentare ca urmare a unor acte administrativ-fiscale declarate ulterior nelegale. O astfel de soluție este firească față de faptul că pe toată această perioadă statul folosește sumele respective fără drept și abuziv, ceea ce reprezintă o îmbogățire fără justă cauză în dauna contribuabilului.
24.	Se propune modificarea Art.135	Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.	Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea ori executarea silită a creanțelor fiscale. Dreptul contribuabililor de a cere compensarea, restituirea creanțelor fiscale sau executarea silită a acestora se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare, restituire sau de executare silită. <i>Regulile referitoare la suspendarea și întreruperea termenelor de prescripție se aplică în mod corespunzător și în acest caz.</i>	Soluția propusă este menită să asigure egalitatea de tratament între contribuabil și organul fiscal din perspectiva instituțiilor suspendării și întreruperii prescripției (atât timp cât prescripția se aplică pentru amândoi, este nefirească să nu se prevadă expres că se aplică toate regulile sale în ambele cazuri).
25.	Se propune modificarea Art.136 alin. 3	(3) Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii și cele rezultate din raporturi	(3) Creanțele bugetare <i>de natura nefiscală</i> care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii și cele rezultate din raporturi juridice contractuale,	Modificarea propusă are ca scop determinarea creanțelor bugetare ce intra în sfera de aplicare a art. 136 alin. 3 precum și corelarea cu modificările propuse pentru art. 1 alin. 2.

		juridice contractuale, precum și creanțele care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de Banca de Export-Import a României EXIMBANK - S.A., provenite din fondurile alocate de la bugetul de stat, se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod.	precum și creanțele care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de Banca de Export-Import a României EXIMBANK - S.A., provenite din fondurile alocate de la bugetul de stat, se execută prin organe proprii care au atribuții de a derula activități de executare silită, potrivit legii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod.	
26.	Se propune modificarea Art.141 alin.1¹		(1 ¹) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii. <i>Nici un titlu executoriu nu se va putea emite în absența unui titlu de creanță în baza căruia se stabilesc, în condițiile legii, creanțe fiscale principale sau accesorii.</i>	Soluția propusă este menită să reliefeze expres că nu se pot emite forme de executare în lipsa unor titluri de creanță și se impune față de practica aproape constantă a unora dintre autoritățile ce aplică acest act normativ (îndeobște cele locale și cele din subordinea Casei de Asigurări) de a proceda direct la executare silită, fără să fi existat anterior un titlu de creanță constituit în mod legal.
27.	Se propune modificarea Art. 141 alin. 6	Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 136.	Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 136 alin.2.	Modificarea propusă are ca scop evitarea oricăror confuzii între creanțele bugetare prevăzute de art. 136 alin. 2 și art. 236 alin. 3 și corelarea textelor propuse a fi introduse potrivit explicațiilor de la pct 24 de mai sus.
28.	Se propune introducerea art. 141 alin. 6¹		(6 ¹) <i>Orice executare silită a creanțelor bugetare nefiscale ale instituțiilor publice nu se va putea face decât în baza unei hotărâri judecătorești sau unui alt înscris care constituie titlu</i>	Modificarea propusă are ca scop stabilirea procedurii de executare a creanțelor bugetare nefiscale și corelarea cu textele propuse la pct 25 de mai sus,

			<i>executoriu potrivit Codului procedura civila.</i>	explicațiile din cuprinsul acestora fiind relevante și pentru această propunere.
29.	Se propune introducerea art. 141 alin. 6²		<i>(6²) Instituțiile publice vor transmite după caz, organelor de executare prevăzute la art.136 alin.3 sau celor de la art.136 alin.2, titlurile executorii obținute cu privire la creanțele lor bugetare nefiscale in cel mult 30 de zile de la data când acestea îndeplinesc cerințele legale pentru a fi puse in executare silita.</i>	Modificarea propusa are ca scop stabilirea unui termen limita pentru transmiterea spre executare a titlurilor executorii ce privesc creanțe bugetare nefiscale (soluția este preluată din cea actuală, este propusă doar pentru a asigura un regim similar din această perspectivă, față de modificările propuse potrivit pct 27 de mai sus).
30.	Se propune modificarea Art. 141 alin. 10	În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, după caz.	În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii <i>nefiscale</i> spre executare silită organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, după caz.	Modificarea propusa are ca scop clarificarea tipului de venit ce intra in sfera de aplicare a art. 141 alin. 10 precum si corelarea cu modificările aduse la alineatele precedente, explicațiile de la pct 28 de mai sus fiind relevante și în privința acestui punct.
31.	Se propune modificarea Art. 141 alin. 11	În cazul în care autoritățile administrației publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.	În cazul în care autoritățile administrației publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii <i>nefiscale</i> spre executare silită organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.	Modificarea propusa are ca scop clarificarea tipului de venit ce intra in sfera de aplicare a art. 141 alin. 11 precum si corelarea cu modificările aduse la alineatele precedente, explicațiile de la pct 25, 27, 29, 30 de mai sus fiind relevante și în privința acestui punct.
32.	Se propune modificarea Art. 172 alin. 2	Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prin ordonanța președințială prevăzute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civila nu sunt aplicabile.	Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite <i>sunt aplicabile cu citarea partilor.</i>	Modificarea propusa are ca scop asigurarea unui mijloc practic de solutionare a cererii de suspendare fata de faptul ca in practica primul termen de judecata cand ar putea fi soluționată efectiv o cerere formulata in temeiul 403

				alin. 1 se prelungește dincolo de executarea propriu-zisă și pentru a asigura echilibrul intereselor părților și a răspunde criticilor formulate cu alte ocazii în privința instituției suspendării provizorii reglementate de codul de procedură civilă, se propune reglementarea unei obligații de citare a părților.
33.	Se propune modificarea Art. 208 alin. 2	Organul competent (2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.	Organul competent (2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrativ-fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente, <i>cu excepția cererilor accesorii și incidentale care vor fi soluționate de organul fiscal competent să soluționeze cererea principală, cu aplicarea art. 17 Cod Procedura Civilă.</i>	Soluția propusă este menită să asigure soluționarea unitară a diferitelor contestații ce pot fi formulate de către un contribuabil într-o cauză fiscală, existând altfel riscul – materializat în practică, de altfel – ca acestea să fie soluționate de organe diferite, cu consecința unor soluții contradictorii. De altfel, nu este decât consacarea expresă a unei reguli care ar trebui să se aplice pe cale de interpretare, dar care, din păcate, este ignorată în practică.

34.	<p align="center">Se propune modificarea Art. 214 (1) lit. a</p>	<p>Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.</p>	<p>Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: <i>a) se modifică și va avea următorul conținut: când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.</i> <i>b) se modifică și va avea următorul conținut: soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți in fata instanței de contencios administrativ.</i></p>	<p>Modificarea propusă are ca scop apropierea firească de normele de același gen reglementate atât de procedura civilă cât și de procedura contenciosului administrativ. De altfel, dacă nu se urmează soluția din procedura contenciosului administrativ (drept comun al procedurii fiscale) nu se poate deloc suspenda soluționarea cauzei nici în cazul existenței unui proces penal fără acordul reclamantului, se impune măcar respectarea soluției din procedura civilă în care suspendarea soluționării cauzei nu are loc decât la începutul urmăririi penale, iar nu la o simplă sesizarea a organelor de urmărire penală. De altfel, cum astfel de sesizări, pentru diferite motive pot fi transmise oricând și în orice cauză de către organele fiscale, se ajunge ca în practică de foarte multe ori să nu fie soluționată cauza fiscală, fără niciun fel de justificare.</p>
35.	<p align="center">Se propune modificarea Art. 216</p>	<p>Soluții asupra contestației (1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. (2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat. (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare. (4) Prin decizie se poate suspenda</p>	<p>Soluții asupra contestației (1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. (2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, fie anularea totală sau parțială a actului atacat, <i>fie desființarea acestuia, în situația în care soluționarea contestației depinde de administrarea de probe noi, care nu pot fi instrumentate în mod eficient în fata organului de soluționare a contestației.</i> <i>(3) În cazul desființării totale sau parțiale a actului administrativ fiscal atacat, organul de soluționare va consemna în considerentele deciziei de soluționare a contestației motivele ce</i></p>	<p>Modificarea propusă are ca scop lamurirea institutiei desfiintarii actelor administrativ fiscale de către organul de soluționare a contestației și crearea unei proceduri care să permită identificarea motivelor ce pot sta la baza deciziei de desființare, acestea fiind circumscrise celor prevăzute de procedura civilă pentru casarea cu trimitere.</p>

		soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.	<p><i>au stat la baza acestei solutii, precum si instructiunile pe care le traseaza spre aducere la indeplinire organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal desfiintat, care le va avea in vedere strict cu ocazia reverificării.</i></p> <p>(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.</p>	
36.	Se propune introducerea Art. 218¹		<p>ART. 218¹ <i>Nesoluționarea contestației in termenele prevăzute de art. 70 alin. 1 sau 2, după caz, da dreptul contribuabilului sa se adreseze instanței de judecata in condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 pentru a analiza in fond cauza supusa soluționării organului fiscal.</i></p>	Modificarea propusa are ca scop respectarea dreptului contribuabilului de acces la justitie in cazul tacerii nejustificate a organului fiscal, peste termenul prevazut de lege pentru solutionarea cererilor contribuabililor.
37.	Se propune modificarea art. 219¹ alin. 3		<p>(3) Nu se sancționează contravențional <i>personale care corectează declarația recapitulativa până la termenul legal de depunere a următoarei declarații recapulative.</i></p>	Modificarea propusă este menită să asigure impunitatea persoanei care completează o declarație în mod eronat, dacă totuși realizând această eroare, procedează la corectarea sa.